

# Книгата на Даниил – Шестнадесета глава

## Символи

Jeff Pippenger

2023-12-11

Преди да се обърнем към третата глава на Даниил, ще разгледаме някои пророчески символи, които биха могли да ни позволят да разберем по-пълно тази глава. Даниил, Анания, Мисаил и Азария са използвани от Светия Дух, за да представят конкретни пророчески символи, въз основа на контекста, в който са използвани. В първа глава те са представени като четирима достойни, без разграничение, до края на главата, където Даниил е посочен като имащ дара на „разбиране във всички видения и сънища“.

А що се отнася до тия четири деца, Бог им даде знание и разумение във всяко учение и мъдрост; а Даниил имаше разбиране за всякакви видения и сънища. Даниил 1:17.

В първа глава, като символ на „четири“, те представляват Божия народ в последните дни по целия свят. „Четири“ е символ, който означава световен обхват, а всички пророци говорят за последните дни. Четиримата достойни в първа глава представляват Божия народ на последните дни, а в седемнадесети стих за пръв път се прави разграничение между Даниил и тримата достойни, което представлява символа на „съчетание от три и един“.

Символът на „съчетание от три и едно“ се среща многократно в боговдъхновеното Слово. Той представя няколко истини в зависимост от контекста. Представа историята на вестите на трите ангела, които започнаха при „времето на края“ през 1798 година и завършват с приключването на благодатното време. И трите вести бяха представени в движението на първия ангел, а това движение е последвано от четвъртия ангел от Откровение осемнадесета глава; следователно — съчетание от три и едно.

В определени контексти то може да представлява движението на вестта на първия ангел от милеристката история с числото едно, в съчетание с движението на вестта на третия ангел с числото три. Следователно „съчетанието три-и-едно“ може също да бъде представено като „съчетанието едно-и-три“. Символичното „съчетание три-едно“ действа като символ, било когато едното предхожда трите, било когато трите предхождат едното. В огнената пещ на Навуходоносор, в трета глава на Даниил, най-напред виждаме тримата достойни мъже, а след това четвърти, подобен на Божия Син.

И тези тримата мъже, Седрах, Мисах и Авденаго, паднаха вързани сред горящата огнена пещ. Тогава цар Навуходоносор се смая, стана бързо, проговори и каза на съветниците си: Не хвърлихме ли трима мъже вързани сред огъня? Те в отговор казаха на царя: Наистина, царю. Той в отговор каза: Ето, аз виждам четирима мъже развързани, които ходят сред огъня, и нямат никаква повреда; и образът на четвъртия е като Божия Син. Даниил 3:23–25.

Няма съмнение, че съществува напълно божествена причина и точен исторически факт, които биха ни осведомили защо Даниил не беше представен при службата на поклонение пред златния образ в трета глава; но една пророческа причина е, че ако Даниил беше присъствал, той би разрушил пророческата символика на съчетанието три-и-едно в огнената пещ. При Геден това беше Геден и трите му дружини по сто души. Христос често беше с трима ученици.

И след шест дни Иисус взема Петра, Якова и Йоан, неговия брат, и ги извежда насаме на една висока планина; и се преобрази пред тях: и лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. Матей 17:1, 2.

Едно-и-три, или три-и-едно; това е същият символ, защото всички те представят някакъв пророчески елемент на последните дни, а последните дни са дните на съда. Дните на съда започнаха през 1798 г., с провъзгласяването, че следственият съд ще започне на 22 октомври 1844 г. И дните на съда продължават, докато човешкото време на благодат започне да се затваря при скоро настъпващия неделен закон, когато Божиите изпълнителни съдби започват и постепенно се усилват, докато времето на благодатта напълно се затвори и настъпят седемте последни язви. При пещта на Навуходоносор тримата достойни мъже, към които по-късно се присъедини Христос, представляват знамето. При посвещаването на златния образ присъстваха всички народи, които съставяха империята на Навуходоносор.

И ще издигне знаме към народите отдалеч и ще им подсвирне от края на земята; и ето, те ще дойдат бързо, стремително. Исая 5:26.

Седемдесетте години на Данииловия плен са друг съществен символ, който трябва да бъде разпознат, и той се среща многократно във вдъхновеното слово. Периодът от Йоаким до Кир представлява действителните седемдесет години на Данииловия плен. Във Втора книга на Летописите седемдесетте години представляват периода, през който земята ще си почива и ще се наслаждава на своите съботи. В Исая 23 седемдесетте години представляват историята на Съединените щати от 1798 година до неделния закон, и по този начин те също така представят успоредните истории на рога на Републиканизма и рога на истинския Протестантизъм. Сестра Уайт съпоставя седемдесетте години с хилядата двеста и шестдесетте години на папските Тъмни векове.

„Днес Божията църква е свободна да доведе до завършек божествения план за спасението на един погинал човешки род. В продължение на много векове Божият народ търпеше ограничаване на своите свободи. Проповядването на евангелието в неговата чистота беше забранено и най-тежки наказания бяха налагани на онези, които се осмеляха да не се покорят на човешките повели. Вследствие на това великото нравствено лозе на Господа остана почти съвсем необработвано. Народът беше лишен от светлината на Божието слово. Мракът на заблудата и суеверието заплашваше да заличи познанието за истинската религия. Божията църква на земята беше наистина в плен през този дълъг период на безпощадно преследване, както израилевите чедата бяха държани в плен във Вавилон по време на изгнанието.“ Пророци и царе, 714.

Щом се разбере, че като символ седемдесетте години представляват също и хилядата двеста и шестдесет години на Тъмните векове, тогава образът на „три години и половина“, или „четиридесет и два месеца“, или „време, времена и половин време“, които символично представят Тъмните векове, разширява значението и приложението на символичните седемдесет години.

В книгата на Даниил седемдесетте години са определени като периода от упълномощаването на първата вест до съда. Този период съществува във всяко свещено реформаторско движение и по този начин седемдесетте години представят други линии на истина, които не подчертават елемента на времето, а разглеждат целта на периода. Например периодът от седемдесет години е представен от Малахия като периода, когато вестителят на завета очисти левиевите синове. Сестра Уайт свързва очистването на левитите у Малахия с двете очиствания на храма от Христос. Същият този период е и времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Той е също и периодът, когато късният дъжд се излива прогресивно. Същият период е също и времето на изпитанието на образа на звяра, което води до белега на звяра. Периодът е също и пророческият „ден на приготвяне“, който води до неделния закон, който е също и „денят на съботата“. Периодът съдържа времена на разпръскване и времена на събиране, които и двете са елементи на „седемте времена“.

В книгата на Даниил Йоаким е символ на овластяването на първата вест. Във връзка с двамата царе, които го следват, той е просто първият от трите ангела, които водят към съда и завършват със съд. Кир е символ не само на неделния закон, но той е и „знак“ за избавление. Даниил е елемент от съчетанието три-и-едно, а също и част от четирикратното световно представителство на Божия народ. Даниил е също така символ на Илия-вещител и също така предобразява Йоан в книгата Откровение. Той е също така символ на онези, които приемат Божия печат. Името „Даниил“ означава „съдията на Бога“ или „Богът на съда“, следователно той е символ на съда, а също и на Лаодикия, защото Лаодикия означава „народ съден“ или „народ под съд“. Съдът над Лаодикия в крайна сметка се основава на нейното отхвърляне на познанието, което е разпечатано в книгата на Даниил.

Навуходоносор е символ както на Републиканския, така и на истинския протестантски рог на Съединените щати, и той е също така символ на Съединените щати от тяхното начало до техния край. Когато стигнем до четвърта и пета глава на Даниил, ще установим, че Навуходоносор представя „времето на края“ през 1798 г., а Валтасар представя неделния закон. Навуходоносор стана, в края на „седем времена“ на наказание, обърнат, подобен на агне владетел, но неговият син накрая започва да говори като змей, тъкмо преди своето унищожение.

„До последния владетел на Вавилон, както в прообраз и до първия му, бе дошла присъдата на божествения Страж: „О, царю, ... на тебе се казва: Царството се отне от тебе.“ Даниил 4:31.“ Пророци и царе, 533.

Първа глава на книгата на Данаил представлява историята на милеритското движение от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г. Тя също така представлява периода от 11 септември 2001 г. до неделния закон. Тя също така представлява първата от вестите на трите ангела, които също така представляват втори пророчески символ на историята на Съединените щати от 1798 г. до неделния закон.

Може би най-важното значение на първа глава от Даниил е, че тя е първото нещо, споменато в пророческата книга, която се състои заедно от книгата на Даниил и книгата Откровение. Тя е първото от трите пророчески изпитания, които един изследовател на пророчеството трябва да овладее. Това е онова, което трябва да бъде „изядено“, за да бъдат издържани следващите изпитания.

В „Ранни писания“, както вече бе цитирано неведнъж в тези статии, сестра Уайт в един абзац посочва тристепенния процес на изпитване в историята на Христос, а след това в следващия абзац посочва тристепенния процес на изпитване в историята на милеритите. Тя посочва, че онези по времето на Христос, които отхвърлиха вестта на Йоан, не можеха да се възползват от учението на Исус. Следващият абзац дава възможност на онзи, който желае да види, да разбере, че първото изпитание за милеритите беше Уилям Милър, когото сестра Уайт определя като предобразен едновременно от Йоан Кръстител и Илия. Тези двама свидетели на първото изпитание установяват, че първа глава на Данаил е Илиевата вест. Ако първа глава бъде отхвърлена, не може да има никаква полза от втора и трета глава.

Исус и вторият ангел последваха Йоан Кръстител и първия ангел в съответните им истории. След Исус настъпи съдът на кръста, а третият ангел се яви, когато започна следственият съд. Разочарованието на учениците при кръста е образ на великото разочарование от 22 октомври 1844 г. Първата глава на Данаил е Илия, представен чрез Йоан Кръстител и Уилям Милър, но тя не може да бъде отделена от втора и трета глава. Заедно тези глави са вечното благовестие, което винаги е тристъпкова пророческа изпитваща вест, която формира, а след това разделя две категории поклонници. Следователно, ако тези три глави бъдат отделени една от друга, това би било друго благовестие.

Но дори ако ние, или ангел от небето, ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде анатема. Както сме казвали и преди, така казвам и сега отново: ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което сте приели, нека бъде анатема. Галатяни 1:8, 9.

Първата глава на Даниил подготвя пътя за вестителя на завета да дойде внезапно в Своя храм и също така представя гласа на онзи, който вика в пустинята. Пустинята е представена като период на разпръсване, когато светилището и множеството биват тъпкани под нозете. В първата глава на Даниил Даниил е в пустинята — разпръснат и поробен. Вестта на първата глава подготвя пътя за вестта на втората глава, където Христос очиства и влиза в завет със синовете на Левий. Синовете на Левий са определени като символ на Божия избран народ, защото застанаха върно с Моисей в кризата с Аароновия златен образ, а третата глава на Даниил също е кризата на златния образ.

Седрах, Мисах и Авденаго са като левитите, които са били очистени предварително за изпитанието с „образа на звяра“ чрез златния идол. На церемонията Навуходоносор осигурява оркестъра, тирската блудница пее песните, а отстъпилият духовен Израил се покланя и после танцува гол около златния идол под звуците на музиката.

Книгите на Даниил и Откровение са една и съща книга, и Христос като Алфа и Омега сега разпечатва книгата, която представлява Откровението на Исус Христос. Самата първа истина, която Той полага в тази книга, е вестта на трите ангела. Първите три глави на Даниил са вестта на трите ангела. Истините, свързани с тази вест на трите ангела в четиринадесета глава на Откровение, се довеждат до съвършенство, когато се признае, че те най-напред са били споменати в първите три глави на Даниил. В Откровение 14 те са определени като вечното благовестие и летят сред небето, като по този начин се посочва вестта, която е представена на целия свят в последните дни. В първите три глави на Даниил е онагледен опитът на мъжете и жените, които носят тази вест на света. Откровение 14 е външната линия на истината, която чрез символи представя вестта на трите ангела. Вечното благовестие и вестта на всеки от тримата ангели се довеждат до съвършенство чрез вътрешната линия на истината, представена в първите три глави на Даниил.

Първите три глави представят много чудесни истини, и една от тези истини е, че трите вести са тристепенен изпитателен процес, състоящ се от изпит по отношение на храненето, последван от зрителен изпит, а след него — лакмусов изпит. Без съмнение съществуват и други начини да бъдат обозначени тези три изпита, но тези обозначения могат лесно да се видят в първа глава и отново могат да се видят в глави първа до трета. Трите глави трябва да бъдат разпознати заедно като един символ.

„Първата и втората вест бяха дадени през 1843 и 1844 година, а сега ние сме под прогласяването на третата; но и трите вести все още трябва да бъдат прогласявани. Сега е също тъй съществено, както и когато и да било преди, те да бъдат повтаряни на онези, които търсят истината. С перо и глас ние трябва да разнасяме прогласяването, като показваме техния ред и приложението на пророчествата, които ни довеждат до вестта на третия ангел. Не може да има трета без първата и втората. Тези вести ние трябва да дадем на света чрез публикации, чрез беседи, като показваме по линията на пророческата история нещата, които са били, и нещата, които ще бъдат.“ Selected Messages, book 2, 104, 105.

Няма значение дали между действителната история на втора и трета глава е имало само един ден, или една седмица, или двадесет години; те символично илюстрират последователното изпитване чрез три изпита. Навуходоносор бе заслепен и поразен от това, че Бог, чрез пророка Даниил, можа да узнае съня му и да даде тъй здраво тълкувание на съня, че то можеше да бъде разбрано единствено като истина. И все пак в трета глава Навуходоносор не издържа втория изпит от втора глава, защото реши да постави собственото си горделиво човешко желание над чудното проявление на Божията сила, което разкри божествения смисъл на тайния сън.

Като издигна златния образ в трета глава, той не издържа третото лакмусово изпитание. Седрах, Мисах и Авденаго издържаха лакмусовото изпитание. Навуходоносор прие белега на звяра, а тримата достойни мъже получиха Божия печат. Първите три глави на Даниил трябва да бъдат разбрани в контекста на трите ангела от Откровение четиринадесета глава. Колкото и прости да са тези три глави, понеже са толкова ясни, че обикновено се използват като разкази за християнски деца, те всъщност представляват, може би, най-дълбоките три глави в Божието Слово.

Ще продължим с трета глава на Даниил в следващата статия.

„Суетната слава и потисничеството, проявени в поведението, следвано от езическия цар Навуходоносор, се проявяват и ще продължат да се проявяват в нашите дни. Историята ще се повтори. В този век изпитът ще бъде по въпроса за спазването на съботата. Небесната вселена наблюдава как хората тъпчат закона на Йехова, като превръщат Божия възпоменателен знак, белега между Него и Неговия народ, който пази Неговите заповеди, в нещо нищожно, в нещо за презрение, докато една съперниеща събота се възвеличава, както беше възвеличен големият златен образ в полето Дура. Хора, които претендират, че са християни, ще призват света да спазва тази подправена събота, която те са създали. Всички, които откажат, ще бъдат поставени под потиснически закони. Това е тайната на беззаконието — замисълът на сатанински сили, приведен в изпълнение чрез човека на греха.“ The Youth's Instructor, 12 юли 1904 г.